

δ) από το ρηματ. θ. με τροπή του φωνήεντος: (τρέπ-ω, θ. τρεπ-) ε-τραπ-ον·
 ε) από το ρηματ. θ. με τροπή του φωνήεντος: (λείπ-ω, θ. λειπ-, λιπ-) ε-λιπ-ον·
 ζ) από το αδύνατο ρηματ. θ. (λείπ-ω, θ. λειπ-, λιπ-) ε-λιπ-ον.
 2. Μερικά ρήματα σχηματίζουν τον αόρ. β' με θέμα διαφορετικό (από συνώνυμες ρίζες): αἰρέω-ῶ: αόρ. β' (με θ. Φελ-) ε-Φελ-ον: εἶλ-ον, υποτ. εἶδ-ον κτλ. - ὄραω -ῶ, αόρ. β' (με θ. Φιδ-) ε-Φιδ-ον: εἶδον, υποτ. ἴδω κτλ.

2. Παθητικός μέλλοντας β'. Παθητικός αόριστος β'

315. Μερικά ρήματα σχηματίζουν τον παθητ. μέλλοντα και τον παθητ. αόριστο με το χρονικό πρόσφυμα η- και ε- αντί θη- και θε-, δηλ. χωρίς το σύμφωνο θ: γραφ-ή-σομαι, ε-γράφ-η-ν, γραφ-ε-ίη-ν, γραφ-έ-ντων κτλ., αντί γραφ-θή-σομαι, ε-γράφ-θη-ν, γραφ-θε-ίη-ν, γραφ-θέ-ντων κτλ. (ὁπως και στη νέα: γράφ-τη-κα και γράφ-η-κα κτλ.).

Ο παθητ. μέλλοντας και ο παθητ. αόριστος που σχηματίζονται μ' αυτόν τον τρόπο λέγονται **παθητικός μέλλοντας β'** και **παθητικός αόριστος β'**.

Οι δεύτεροι αυτοί παθητικοί χρόνοι κλίνονται ακριβώς όπως και οι πρώτοι, αλλά στο β' ενικό πρόσωπο της προστακτικής του αορ. β' μένει αμετάβλητη η αρχική κατάληξη -θη: γράφη-θη.

316. Παράδειγμα σχηματισμού παθητ. μέλλοντα β' και παθητ. αορ. β'

Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρ.	Μετοχή
γραφ-ή-σομαι		γραφ-η-σοίμην		γραφ-ή-σεσθαι	γραφ-η-σόμενος γραφ-η-σομένη γραφ-η-σόμενον
γραφ-ή-σει		γραφ-ή-σοιο			
γραφ-ή-σεται		γραφ-ή-σοιτο			
γραφ-η-σόμεθα		γραφ-η-σοίμεθα			
γραφ-ή-σεσθε		γραφ-ή-σοισθε			
γραφ-ή-σονται		γραφ-ή-σοιντο			
γραφ-ή-σεσθον		γραφ-ή-σοισθον			
γραφ-ή-σεσθον		γραφ-η-σοίσθην			

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρ.	Μετοχή
Παθητικ. Αόριστος β'	ε-γράφ-η-ν	γραφ-ῶ	γραφ-εἶην	-	γραφ-ή-θην	γραφ-εἶς
	ε-γράφ-η-ς	γραφ-ῆς	γραφ-εἶης	γράφ-η-θι		γραφ-εἶσα
	ε-γράφ-η	γραφ-ῆ	γραφ-εἶη	γράφ-η-τω		γραφ-έν
	ε-γράφ-η-μεν	γραφ-ῶμεν	γραφ-εἶημεν	-		
	ε-γράφ-η-τε	γραφ-ῆτε	(-εἶμεν)	γράφ-η-τε		
	ε-γράφ-η-σαν	γραφ-ῶσι(ν)	γραφ-εἶητε	γραφ-έ-ντων		
	ε-γράφ-η-τον	γραφ-ῆτον	(-εἶτε)	ἢ γραφ-ή-των		
	ε-γράφ-η-την	γραφ-ῆτον	γραφ-εἶσαν	γράφ-η-των		
			(-εἶεν)			
			γραφ-εἶητον			
		(-εἶτον)				
		γραφ-εἶήτην				
		(-εἶτην)				

Παρατηρήσεις στους δεύτερους παθητικούς χρόνους

317. 1) Όσα ρήματα έχουν μονοσύλλαβο ρηματικό θέμα με φωνήεν ε τρέπουν στους δεύτερους παθητ. χρόνους το ε σε α βραχύχρονο (κλέπτω, θ. κλεπ-) ε-κλάπ-ην, (πλέκω) ε-πλάκ-ην, (τρέπω) ε-τράπ-ην (στρέφω) στραφ-ή-σομαι, ε-στράφ-ην, (τρέφω) τραφ-ή-σομαι, ε-τράφ-ην (πβ. § 309, β). Εξαιρούνται τα σύνθετα του ρ. -λέγω (= συλλέγω): συ-λέγω-μαι, συ-λέγ-ην.

2) Όσα ρήματα έχουν μονοσύλλαβο ρηματ. θέμα με φωνήεν η στέλλουν στους β' παθητ. χρόνους το η αυτό σε α βραχύχρονο: (σάπω) σαπ-ή-σομαι, ε-σάπ-ην, (τήκω) τακ-ή-σομαι, ε-τάκ-ην, (ἐκ-πλήττω) ἐκ-πλάγ-η-σομαι, ἐξ-ε-πλάγ-ην, (κατα-πλήττω) κατα-πλάγ-η-σομαι, κατ-επλάγ-ην. Εξαιρείται το απλό πλήττω (θ. πληγ-) πληγ-ή-σομαι, πληγ-ην.

3. Ενεργητικός παρακείμενος και υπερσυντέλικος β'

318. Μερικά συμφωνόληκτα ρήματα σχηματίζουν τον ενεργητικό παρακείμενο και υπερσυντέλικο χωρίς το χρονικό χαρακτήρα κτλ. χωρίς να τρέπουν τον ψιλόπνοο ή μέσο χαρακτήρα του ρηματικού σε δασύπνοο: (φεύγω) πέ-φευγ-α, ε-πε-φεύγ-ειν· (λείπω) λέ-λε-λοιπ-ειν (πβ. § 285 και § 296).